

**Godina košarkaškog
kluba "Slavija" Kovačica**

22.04.1972

**Rokov basketbalového
klubu Slávia Kovačica**

22.04.2022

50 GODINA OD OSNIVANJA KOŠARKAŠKOG KLUBA "SLAVIJA" KOVAČICA

U Kovačici je kao i u drugim mestima šestdesetih godina dvadesetog veka osnovni sport bio fudbal. Sa manjom popularnošću, ali ne sa manjim uspehom pri društvu za fizičku kulturu "Partizan" funkcionisala je rukometna i kuglaška sekcija. To je bilo vreme kad su često organizovane sportske manifestacije sa velikim brojem učesnika i uvek punim gledalištem. Proslava "Kovački oktobar" koja je organizovana povodom oslobođenja mesta početkom oktobra svake godine bila je puna raznih manifestacija sportskog karaktera. Jedna takva proslava 1963. godine vezana je za prve korake košarke u Kovačici.

Posle izgradnje nove zgrade Osnovne škole "Mlada pokolenja" 1961. godine, krenulo se sa dobrovoljnim učeničkim radom na uređivanju sportskog poligona i već krajem 1962. nazirao se lep sportski centar u školskom dvorištu sa rukometnim, košarkaškim i odbojkaškim igralištem. Otvaranje sportskog poligona je upriličeno za početak oktobra 1963. Za otvaranje košarkaškog igrališta tadašnji veliki sportski entuzijasti nastavnici Jan Sladeček i Pavel Galik uspeli su da dovedu prave košarkaške timove iz Zrenjanina i Pančeva. U prijateljskom susretu na šljakastom terenu koji je danima brižno pripreman i održavan, pred očima zainteresovanih gledalaca igrali su prvoligaške ekipe "Dinama" iz Pančeva i "Proletera" iz Zrenjanina. Tada je u Kovačici odigrana prva košarkaška utakmica, a ostaje zapamćeno da je košarkaške table pravila stolarska zadruga "Solidnost" iz Kovačice. Te godine su postavljeni prvi koševi u Kovačici i počeli su prvi bojažljivi koraci kovačičke košarke. Košarka je uključena u časove fiskulture u osnovnoj školi i učenici polako prihvataju novi sport. Preko vikenda na košarkaškom terenu se okupljaju i studenti i srednjoškolci koji su pohađali školu mimo Kovačice i donose razne novine koje su vezane za ovaj sport.

Na "Igrama oslobođenja" koje se svake godine krajem avgusta organizuju, u košarci se pored ekipa Debeljače, Uzdina i Crepaje pojavljuje i omladinska ekipa iz Kovačice. Sačuvani su zapisnici sa takmičenja koje je organizovano 21. i 28. avgusta 1966. godine i ostaje zapisano da su za ekipu Kovačice igrali Pavel Cicka, Juraj Hriješik, Adam Svetlik, Tibor Doša, Ferenc Doša, Jan Garaj, Adam Čížik, Stanislav Struharik, Jan Brtko, Jozef Hrk, Mihal Filka, Dušan Martinović i Janko Bartoš.

Učenici rođeni 1951. i 1952. godine su se posle pobeda na opštinskom i zonskom takmičenju u košarci kvalifikovali na pokrajinsko takmičenje u Kikindi u školskoj godini 1965/66. To je bio veliki uspeh škole koja je tek tri godine ranije oformila košarkaško igralište. Učitelj Pavel Galik je u Kikindu odveo ekipu koju su sačinjavali Pavel Černjoš, Ljubiša Nikolin, Juraj Babka, Pavel Žolnaj, Ratko Eremija, Jan Huravik, Martin Hrcan, Martin Kuraj, Želimir Lenhart i Pavel Nemček. Mladi košarkaši su se kući vratili puni utisaka i sa sobom su doneli i prave košarkaške lopte, jer se do tada košarka u Kovačici igrala fudbalskim kožnim loptama.

Dalji razvoj košarke u Kovačici vezan je za otvaranje nove školske zgrade u Gimnaziji "Mihajlo Pupin" koja je imala i lepu iako ne veliku sportsku salu. Od jeseni 1969. košarka se igra i u sali.

U to vreme su česti prenosni košarkaških utakmica, košarka postaje sve popularnija i u Kovačici. Igračima nije strana reč kontra, presing, ekran. U gimnaziju dolaze da gostuju učenici drugih škola sa nekoliko registrovanih igrača, ali im kovačički gimnazijalci

pružaju solidan otpor, što je verovatno uticalo da se sportski entuzijasti zapitaju zašto se i u kovačici ne bi formirao košarkaški klub.

Nekako u to vreme posle izvanrednih rezultata Košarkaške reprezentacije Jugoslavije i Košarkaška organizacija Vojvodine i SOFK-a počinje da radi na omasovljavanju košarke i na formiranju novih košarkaških timova. Na jednom takvom sastanku regionalne SOFK-e početkom 1972. godine razmatrano je i pitanje osnivanja novih košarkaških klubova u Južnom Banatu, pa je naloženo delegatima da izvide mogućnost za osnivanje košarkaških klubova u svojim sredinama. Delegat na tom sastanku ispred SOFK-e Kovačica bio je profesor fiskulture u gimnaziji Struhar Mihal, koji je posle povratka u Kovačicu intenzivno počeo razgovore sa rukovodstvom Sportskog društva "Slavija", a on je dobio i zadatak da izvidi mogućnost oko formiranja košarkaške sekcije. Posle kratkog vremena u jednoj učionici u Gimnaziji "Mihajlo Pupin" krajem marta 1972. održan je sastanak na kome su bili prisutni profesor Mihal Struhar i Juraj Hriješik, tada predsednik Sportskog društva "Slavija" i budući igrači košarkaškog kluba. Sastanak je bio radnog karaktera, dogovarano je o treninzima i budućem radu. Entuzijizam je među svima bio veliki, sve je usvojeno jednoglasno, tako da nikome nije palo na pamet da treba voditi zapisnik i fotografisati prisutne. Zbog toga nije sačuvan niti pisani dokument, niti fotografija sa ovog događaja, ali je nedeljnik na slovačkom jeziku "Hlas ľudu" 8. aprila 1972. objavio da je formiran Košarkaški klub "Slavija" i da je zakazana prva košarkaška utakmica za 23. april 1972. u Kovačici između KK "Slavija" i OKK "Crepaja" iz Crepaje. U prvoj godini postojanja trener Struhar Mihal je imao na raspolaganju dvojicu igrača koji su već pomalo košarku igrali ranije u srednjoj školi u Pančevu i to Martinović Dušan i Doša Laslo, a ostali na spisku su pretežno bili učenici Gimnazije "Mihajlo Pupin": Želimir Lenhart, Marijan Sabo, Ondrej Sahter, Mihal Suhanek, Martin Kuraj, Martin Bajza, Ljubiša Nikolin, Adam Paluška, Vlatko Kuraj, Pavel Jonaš, Martin Sampor, Pavel Liptak i Jan Đuriš.

Osim navedenih, na početku su igrali i Adam Svetlik, Štefan Toman, Milosav Stokić i drugi. Trener i predsednik kluba je bio profesor Mihal Struhar a sekretar je bila Ljudmila Černek-Jonašova, nastavnica fiskulture koja je imala iskustva kao pomoćni trener prvoligaškog KK "Topolčanka" iz Bačke Topole. Osim spomenutih igrača najčešće su za KK "Slavija" nastupali članovi juniorskog tima "Slavije" koji je učestvovao na prvesntvu Vojvodine u Zrenjaninu 1975. godine i to Miroslav Pišpecki, Ljubiša Jerković, Dragan Aleksovski, Martin Đinja, Jaroslav Korenj, Jaroslav Jonaš, Zlatko Bajić, Štefan Gajan, Jan Šipicki, Jan Zdiha i Vlatko Kuraj, koji su činili kostur ekipe u sledećih 10 godina. Više od ostalih su za ekipu nastupali Juraj Puškar, Pavel Stvorec, Jan Zaimi, Juraj Farkaš, Pavel Lenhart, Robert Mitevski, Zlatko Vučković, Boban Aleksić, Miroslav Babka, Štefan Filka, Pavel Urban, Pavel Matuh, Pavel Sokol, Jaroslav Takač, Rastislav Čeh, Pavel Jaško i drugi.

Košarkaški klub "Slavija" se sa promenljivim uspehom takmičio u Južnobanatskoj ligi do 1990. godine kada je ekipa prestala da se zvanično takmiči.

1998. godine je bivši igrač "Dinama" Pančevo i "Slavije" Boban Aleksić pokušao sa formiranjem novog košarkaškog kluba "ABAS", ali se ženska i muška ekipa takmičila samo u konkurenciji juniora.

2013. godine je formiran KK "Presing" koji se takmičio u Letnjoj ligi dve godine, a od 2015. godine se aktivnost svela na organizovanje košarkaških turnira i susreta veterana.

Iako u Kovačici nije postojao ženski košarkaški klub, istoriju kovačičke košarke je obeležila Marina Puškar, udata Marjanović, rođena 1982. koja je igrala za više jugoslovenskih košarkaških klubova KK "Spartak" Subotica, KK "Herceg Novi", KK "Crvena zvezda" Beograd i KK "Vojvodina" Novi Sad. Igrala je profesionalno košarku u Italiji i

Francuskoj i nastupila je kao kadetkinja i juniorka za Reprzentaciju Srbije, odnosno SCG, kao i član Univerzitetske reprezentacije u Izmiru 2005. i Bangkoku 2007.

Više od ostalih su u košarci postigli Pavel Jaško, koji je osim u Kovačici igrao za KK "Dinamo" Pančevo i "Profikolor" Pančevo, kao i Aleksandar Lukić, koji je igrao za KK "Dinamo" Pančevo, KK "Priština" i u Holandiji za prvoligaške klubove iz Roterdama.

Ekpa KK "Slavija" iz 1976. godine

Učesnici prijateljske utakmice veterana KK "Slavije" i OKK „Crepaja“

50 ROKOV BASKETBALOVÉHO KLUBU SLÁVIA KOVAČICA

Aj v Kovačici v šesťdesiatych rokoch 20. storočia tak ako v mnohých prostrediach vtedajšej Juhoslávie základným športom bol futbal. Chlapci vo voľnom čase hrávali futbal na ulici, pasienkoch okolo dediny a snívali, že si raz oblečú tričko svojich futbalových idolov, ktorí hrávali vo FK Slávia. S menšou popularitou, ale nie menším úspechom, v tom čase Kovačicu predstavovali i hádzanári a kolkári, ktorí vystupovali pod menom Partizán. Boli to časy, keď sa v Kovačici organizovali veľkolepé športové manifestácie s veľkým počtom účastníkov a vždy pred plnými tribúnami. Organizované boli perfektne nacvičené zlety, športové stretnutia mladých z obce a z iných slovenských prostredí, ktoré vrcholili v lete počas prázdnin študentov a stredoškolákov. Oslavy Kovačický október boli vždy bohaté na športové udalosti.

Na školskom dvore v roku 1961 dobrovoľnou prácou začala výstavba športového polygónu Mladosť. Upravené bolo basketbalové, hádzanárske a volejbalové ihrisko, dráha pre beh a priestor na skok do výšky a do diaľky. Práce na úprave trvali dva roky a otvorenie polygónu bolo naplánované na začiatok októbra 1963.

Vtedajším športovým entuziastom, odborným učiteľom Pavlovi Gálikovi a Jánovi Sládečkovi, za pomoci kovačických stredoškolákov, ktorí chodili do škôl v Pančeve a Zreňanine, sa podarilo zorganizovať prvýkrát v dejinách Kovačice verejný basketbalový zápas. Týždenník Hlas ľudu zaznamenal, že priateľský basketbalový zápas medzi mužstvami Proleter Zreňanin a Dinamo Pančevo bol odohratý v sobotu 5. októbra 1963 a vyhral Proleter výsledkom 39:32.

Je zaujímavé, že v roku 1963 pri SOFK-e (Zväz organizácie pre fyzickú kultúru Srbska) Strediska pre kádre Pančevo po niekoľko mesačnom školení vysvedčenie inštruktora basketbalu získal Pavel Cicka (5.10.1943), známy kovačický futbalista a futbalový tréner, ale nadobudnuté vedomosti nikdy neuplatnil v rozvoji kovačického basketbalu, iba sa zúčastňoval na stretnutiach basketbalového mužstva Klubu študujúcej mládeže. Avšak vo futbalovom klube zanechal hlboké stopy ako hráč a ako tréner.

Na novom basketbalovom ihrisku v základnej škole, spočiatku škvarovom a neskoršie betónovom teréne, basketbal hrali žiaci na hodinách telesnej výchovy a počas prázdnin aj stredoškoláci a študenti, ktorí mali skúsenosti z prostredí, kde sa školili.

Zaznamenané je, že sa na tradičných Hrách oslobodenia mládežníkov Kovačickej obce 21. a 28. augusta 1966 zohral i basketbalový turnaj, na ktorom účinkovali Kovačica, Crepaja, Debeljača a Uzdin. V basketbalovom mužstve Kovačičanov hrali: Pavel Cicka, Juraj Hriešik, Adam Svetlík, Tibor Dosa, Ferenc Dosa, Ján Garaj, Adam Čížik, Stanislav Struhár, Ján Brtka, Jozef Hrk, Michal Filka, Dušan Martinović, Ďurica Krstin a Janko Bartoš. Boli to basketbalisti, ktorí hrávali basketbal v Pančeve, Zreňanine a Belehrade.

O tom, že basketbal v Kovačici zapúšťa korene svedčí i účasť žiakov základnej školy na pokrajinskej basketbalovej súťaži v Kikinde v roku 1966. Po víťazstve na obecnej a medziobecnej súťaži učiteľ Pavel Gálik do Kikindy odviezol mužstvo, ktoré tvorili: Pavel Černoš, Ljubiša Nikolin, Juraj Babka, Pavel Žolnaj, Ratko Eremija, Ján Huravik, Martin Chrtán, Martin Kuraj, Želimír Lenhart a Pavel Nemček. Mladí basketbalisti domov priniesli mnoho dojmov a ako odmenu dostali ozajstné basketbalové lopty. Dovtedy sa v Kovačici basketbal hrával iba s futbalovými koženými loptami.

Ďalší rozvoj basketbalu v Kovačici je spätý s výstavbou novej budovy Gymnázia Mi-

*Basketbalisti Základnej školy v Kikinde 1966
stoja: Pavel Gálik (učiteľ), Pavel Čerňoš, Ljubiša Nikolin, Juraj
Babka, Pavel Žolnaj, Ratko Eremija, Ján Huravik, v drepe:
Martin Chrtan, Martin Kuraj, Želimír Lenhart a Pavel Nemček*

zovka. V gymnáziu hostujú basketbalové mužstvá škôl z iných obcí, ktoré vo svojich radoch mali i registrovaných hráčov, výsledky zápasov boli tesné a niekoľkokrát vyhrali aj žiaci kovačického gymnázia. To pravdepodobne ovplyvnilo širšiu verejnosť a začalo sa rozmýšľať, že v Športovom družstve Slávia v Kovačici vedľa futbalovej, kolkárskej, stolnotenisevej, šachovej a hádzanárskej odbočky treba založiť i basketbalovú.

V tom ovzduší a v ten v istý čas i Basketbalový zväz Vojvodiny a SOFK-a začínajú aktivity zamerané na väčšiu propagáciu basketbalu medzi mládežou a formovanie nových basketbalových klubov. Na pracovnom zasadnutí regionálnej SOFK-y v Pančeve začiatkom roku 1972 sa rozoberala i otázka zakladania basketbalových klubov v južnom Banáte. Delegáti danými pokynmi mali preskúmať situáciu vo svojich obciach. Delegátom z Kovačice bol Michal Struhár, profesor telesnej výchovy na gymnáziu, ktorý ihneď po návrate zo zasadnutia informoval vedenie Športového družstva Slávia o uzáveroch a vedenie ho následne poverilo zmapovať možnosti formovania basketbalovej odbočky pri ŠD Slávia.

Po krátkom čase na gymnáziu, koncom marca roku 1972, bolo zasadnutie, na ktorom boli prítomní Michal Struhár, Juraj Hriešik, predseda ŠD Slávia, a budúci potenciálni hráči. Zasadnutie malo pracovný ráz, dohovárali sa o tréningoch a budúcej práci. Všetky uzávbery boli schválené jednohlasne a nikomu neprišlo na um, že je to historická udalosť, že treba písať zápisnicu, a preto nieto zachovanej ani písanej dokumentácie, ani fotografie.

No o tom predsa čiastočne svedčí text dopisovateľa Pavla Sokola v týždenníku Hlas ľudu (8.04.1972), ktorý okrem iného napísal: „Ešte pred niekoľkými rokmi keď sú v susednej Debeljači a Crepaji založené basketbalové kluby, kovačickí športoví entuziasti rozmýšľali o založení takejto športovej odbočky aj v tejto banátskej osade. Táto užitočná akcia povzbudila veľký záujem medzi mládežou ale zrodila i neoprávnené podozrenie, že sa to negatívne odzrkadlí na činnosť iných športových odbočiek. Ale už prvé tréningy dementovali takéto obavy. Na basketbalovom ihrisku sa zoskupili prevažne žiaci kovačického gymnázia. V čele klubu je Michal Struhár, ktorý vytvoril i prvý zoznam hráčov. Na

hajla Pupina, ktorá mala i športovú sálu veľkosti basketbalového ihriska. Po hodinách v chladných zimných dňoch žiaci gymnázia často hrávali basketbalové zápasy medzi sebou a so súpermi z iných škôl.

V tom čase vďaka úspechom basketbalovej reprezentácie Juhoslávie a priamymi prenosmi basketbalových zápasov v televízii, basketbal sa i v Kovačici stáva populárnejším a čoraz viac sa podobá na „ozajstný“ basketbal. Hráčom už nie sú neznáme výrazy kontra, pressing, ekrán čiže obra-

zozname sú: Dosa Laslo, Dušan Martinović, Želimír Lenhart, Marjan Sabo, Ondrej Sachter, Michal Suchánek, Martin Kuraj, Adam Paluška, J. Jonáš, Ondrej Harmadi, Vlatko Kuraj, Pavel Jonáš, Martin Sampor, Pavel Lipták, a Ján Ďuriš (mená sú uvedené v plnom znení a meno J. Jonáš je chybné napísané v originálnom texte).

Tento zostav sa hneď zapojí do majstrovstva Medziobecnej ligy – Pančevo, kde budú účinkovať mužstvá z Pančeva, Banatskeho Karlovca, Mramorka, Crepaje, Uljmi. Majstrovstvo štartuje 23. apríla 1972. roku a Kovačičania sa stretnú s mužstvom Crepaja.“

Prvý majstrovský zápas basketbalisti Slávie zohrali s mužstvom OKK Crepaja v sobotu 22. apríla 1972 na betónovom ihrisku gymnázia. Hlas ľudu 30. apríla 1972. zaznamenal výsledok: Slávia Kovačica - OKK Crepaja 46-44. Po niekoľkých zápasoch odohraných v gymnáziu, Slávia hrala svoje zápasy na betónovom ihrisku v základnej škole. Okrem uvedených hráčov na zozname prvý rok hrali ešte Adam Svetlík, Martin Bajza, Štefan Toman, Ljubiša Nikolin, Miloslav Stokić. Pri organizácii zápasov sa do klubu zapojila i odborná učiteľka telovýchovy Ľudmila Černáková- Jonášova, pôvodom z Bajše, ktorá pred príchodom do Kovačice bola pomocným trénerom prvoligového ženského celku Topolčanka v Báčskej Topoli. Michal Struhár mal na starosti nielen tréningy, ale aj kompletnú organizáciu klubu. Preto roku 1973 zvolili za predsedu vtedy devätnásťročného hráča Pavla Jonáša, ktorý pomáhal vo vedení klubu. V roku 1974 sa basketbalisti presťahovali na no-

Mužstvo dorastu Slávie v Zrenjanine 1975

vovybudované ihrisko v Športovo-rekreačnom stredisku Slávia. V klube sa začalo organizovanejšie pracovať, formoval sa dorast. V roku 1975 dorastenci Slávie na juniorskej súťaži Vojvodiny v Zreňanine v silnej konkurencii obsadili ôsme miesto. Pod vedením Michala Struhára a Pavla Jonáša hrali: (na hornej fotografii stoja) Miroslav Pišpecký, Ljubiša Jerković, Dragan Aleksovski, Martin Diňa, Jaroslav Koreň, (v drepe) Jaroslav Jo-

náš, Zlatko Bajić, Štefan Gajan, Ján Šipický a Jan Zdicha. Na turnaji hral aj Vlatko Kuraj, ktorý sa nefotografoval. Boli to hráči, ktorí v nasledujúcich rokoch tvorili kostru mužstva Slávie. Ešte dve generácie pionierskej školy basketbalu pracovali pod vedením Pavla Jonáša pri BK Slávia, ale nedosiahli väčšie úspechy.

Po odchode Michala Struhára do Petrovca v roku 1977 trénerom sa stal Ján Ďuriš a po ňom krátkodobo bol trénerom prvého mužstva Pavel Lipták. Funkciu trénera prvého mužstva zastával neskôr Pavel Jonáš a kratšiu dobu i Štefan Toman. Predsedami klubu boli okrem Michala Struhára a Pavla Jonáša i Martin Širka, robotík Jednoty, Dipl. ing. Radovan Novković, pracovník obecnej správy, a profesor Ján Cicka.

Okrem spomenutých hráčov najviac hrávali: Juraj Puškár, Pavel Stvorec, Ján Zaimi, Juraj Farkaš, Pavel Lenhart, Robert Mitevski, Zlatko Vučković, Boban Aleksić, Miroslav Babka, Štefan Filka, Pavel Urban, Pavel Matúch, Pavel Sokol, Jaroslav Takáč, Rastislav Čech a iní. Vynikal najmä Pavel Jaško, pravdepodobne najlepší basketbalista Kovačice, ktorý hrával i v Crepaji, Pančeve a v Banátskom Novom Sele.

Pionieri Slávie z roku 1981

*Trener Pavel Jonáš, v bielych tričkách stoja: Saša Paunov, Želimír Vlajin, Miroslav Čížik, Zlatko Havran a Adam Paluška (pomocník trenera)
v drepe: Ján Chalupa, Pavel Dudáš, Martin Karkuš, Robert Mitevski, Goran Sretenović, Jozef Sabo, Dušan Híl a Pavel Košút (narodení 1969 - 1970)*

Basketbalisti Slávie s priemerným úspechom súťažili v Juhobanátskej lige do roku 1990, keď klub zanikol a niektorí hráči prešli hrať do susednej Crepaje.

V roku 1998 bývalý hráč Dinama Pančevo a Slavie Kovačica Boban Aleksić, súkromný podnikateľ, formoval pri základnej škole z chlapcov narodených v rokoch 1987 až 1989 pioniersky basketbalový celok. V roku 2001 je založený basketbalový klub ABAS. Mal ženské a mužské družstvo, ktoré súťažili iba v konkurencii dorastov v Juhobanátskej lige.

V nasledovných rokoch, keď v Kovačici nebolo basketbalového klubu, niekoľkí hráči z Kovačice hrali za celok z Crepaje, zápasy sa jeden rok hrali aj v Kovačici, keď bol klub OKK Crepaja hosťiteľom.

V roku 2013 je formovaný basketbalový klub Presing, ktorý hrával letnú ligu dva roky a od roku 2015 sa činnosť klubu obmedzila na organizovanie basketbalových turnajov a stretnutia veteránov. V Kovačici sú organizované tri októbrové stretnutia veteránov (2017, 2018 a 2019), dve veľkonočné (2016 a 2017), tri vianočné (2017, 2018, 2019). Zúčastňovali sa tímy z Pančeva, Kovačice, Arandelovca, Belehradu, Banatskeho Noveho Sela, Opova, Belej Crkvy, Idvoru, Sakuly, Crepaje a Lugoša a Temešváru (Rumunsko). Pre KK Presing hrali Vladimír Jonáš, Damir Farkaš, Marinko Miladinović, Miroslav Harmádi, Milan Jeremija, Pavel Jaško, David Mamojka, Veselin Todorović, Marinko Čobanin, Kristijan Vinka, Dobromil Kotváš, Aleksandar Žjak, Miroslav Paus, Jovan Aleksić, Jaroslav Jonáš, Marko Žarkov a Darko Vukmirica.

Veteráni BK Presing

stoja: Milan Dinić, Damir Farkaš, Marinko Čobanin, Pavel Jaško, v drepe: Rastislav Gajan, Aleksandar Žjak a Vladimír Jonáš

Mužstvo Slávie z roku 1976

stoja: Michal Struhár (tréner), Štefan Toman, Martinin Diňa, Juraj Farkaš, Ljubiša Jerković, Miroslav Pišpecky, Jaroslav Koreň, Martin Sampor, Pavel Jonáš, Žužana Bartošová a Adam Nemček, v drepe: Ján Ďuriš, Ján Šipický, Štefan Gajan, Zlatko Vučković, Adam Paluška, Zlatko Bajić a Ján Cicka (sekretár klubu)

Mužstvo Slávie z roku 1988

*stoja: Pavel Jonáš, Ján Šipický, Darko Benka, Pavel Urban, Pavel Stvorec, Jaroslav Koreň, Štefan Toman a Mihajlo Mitevski
v drepe: Zlatko Havran, Robert Mitevski, Juraj Puškár, Pavel Jaško, Ján Cicka a Martin Diňa*

Mužstvo Slávie z roku 1989

stoja: Pavel Jonáš, Jaroslav Koreň, Goran Darijević, Pavel Sokol, Štefan Fil'ka, Pavel Stvorec a Pavel Matúch, v drepe: Miroslav Pišpecký, Ján Zaimi, Pavel Lenhart, Jaroslav Jonáš, Juraj Puškár a Pavel Poliak

Pavel Jonáš, Pavel Jaško, Marína Puškár-Marjanović a Aleksandar Lukić

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI KOVAČICKÉHO BASKETBALU

Michal Struhár, narodený 4.04.1946 v Báčskom Petrovci, kde zakončil základnú školu a gymnázium. Telovýchovu vyštudoval v Belehrade 1969 a odvtedy až po rok 1977 pra-

coval ako prof. telovýchovy na Gymnáziu Mihajla Pupina v Kovačici. V Ústave pre fyzickú kultúru Vojvodiny v Novom Sade získal diplom a povolanie trénera gymnastiky a basketbalu. Na škole okrem výučby úspešne viedol gymnastickú odbočku. S chlapčenským tímom sa zúčastnil na I. Športovej olympiáde školskej mládeže Vojvodiny. Úspešne viedol i basketbalovú odbočku pri škole. Vlastne Michal Struhár ma najväčšie zásluhy, že sa z jari 1972 v Kovačici založil Basketbalový klub Slávia. Bol zakladateľom, trénerom a hlavným organizátorom v klube. Hneď po založení klubu svojmu žiakovi Pavlovi Jonášovi, ktorému bol triednym učiteľom, zveril úlohu kapitána mužstva a tiež i predsedu klubu a spoločne úspešne organizovali činnosť klubu do roku 1977, keď sa vrátil späť do rodiska a zamestnal na Gymnáziu Jána Kollára, kde pracoval po odchod do výslužby v roku 2009.

Marína Puškár-Marjanović - narodila sa 6.06.1982 v Kovačici, kde skončila základnú školu. Basketbal začala hrať v ŽKK Crepaja, neskoršie (1997) hrala v ŽKK Pančevo. V roku 1999, už ako talentovaná basketbalistka, opustila Pančevo a pokračuje v kariére v Subotici, kde navštevuje aj strednú školu a ako sedemnásťročná hrá pre prvoligový celok KK Spartak Subotica. V roku 2001 prestúpila do prvoligového celku Herceg Novi. V roku 2002 hrá pre prvoligový celok KK Crvena Zvezda Beograd a v roku 2003 pre KK Vojvodina Novi Sad.

V roku 2004 začína kariéru v zahraničí v prvotligovom celku vo Francúzsku – MONDEVILLE – USO-BASKET. V roku 2005 hrá v talianskom v klube Pool Comense Komo, v roku 2006 tiež hrá v Taliansku avšak v klube Montigarda Basket Montichari a v roku 2007 v klube Virtus Viterbo.

2008 sa vracia do Srbska do klubu Crvena Zvezda Beograd, ale pre zranenie kolena predčasne ukončuje aktívnu basketbalovú kariéru v roku 2009.

Svoju kariéru reprezentantky Srbska (vtedy SCG) začala v roku 1998, keď bola na prípravách junioriek v Požarevci. Neskoršie v roku 1999 bola na prípravách junioriek na Kopaoniku a v Bečeji 2000 roku. V roku 2000 bola zaradená do reprezentácie SCG, súťažila v kvalifikačných zápasoch v Poľsku a na majstrovstvách Európy.

Ako členka kadetov a junioriek za reprezentáciu Srbska nastúpila v Taliansku 2007 roku, Lotyšsku 2009. Bola účastníčkou Univerziády v roku 2003 v Južnej Kórei v meste Daejeu, na Univerziáde v Turecku (Izmir) v roku 2005, kde si vybojovala so spoluhráčkami striebornú medailu a tiež sa zúčastnila aj Univerziády v Thajsku (Bangkok) v roku 2007.

Pavel Jaško je pravdepodobne jeden z najlepších basketbalistov, ktorí vyrástli spod kovačických košov v posledných päťdesiat rokoch.

Narodil sa 4.8.1968, základnú a strednú kovopriemyselnú školu skončil v Kovačici. Už ako pätnásťročný začal hrať za KK Slávia. Na vojenčine (1987 -1988) v Kraljeve sa aktívne zapojil do basketbalovej odbočky a so svojím tímom vo veľmi silnej konkurencii obsadil I. miesto na športových súťažiach basketbalistov I. belehradskej armádnej oblasti.

Po návrate z vojenčiny odchádza do KK Dinamo Pančevo, kde hrá do roku 1988. V roku 1989 hrá za mužstvo Sloga Banatsko Novo Selo, ktoré sa po tom transformuje do prvoligového mužstva PROFIKOLOR - Pančevo. Spoluhráč mu vtedy bol Milenko Topić, neskoršie hráč KK Crvena Zvezda Beograd a dočasný reprezentant Srbska. Dnes mnohí v Pančeve oceňujú, že Pavel Jaško sa vtedy rovnal Milenkovi Topićovi. Žiaľ pre rodinné záväzky sa vzdal basketbalovej kariéry na reprezentačnej úrovni. Hrával dočasne v Crepaji, v Kovačici za KK Presing pre veteránov na medzinárodných turnajoch. Za svoj najlepší zápas považuje výkon za KK Dinamo proti KK Partizán Beograd, v ktorom vtedy hrali Predrag Danilović, chýrečný reprezentant Juhoslávie, Oliver Popović a iní.

Aleksanda Lukić patrí tiež medzi basketbalistov, ktorí vyrástli na kovačickom basketbalovom asfalte a dosiahli povšimnutia hodnú kariéru.

Narodil sa v Prištine 30.10.1975 a do Kovačice sa s rodičmi prisťahoval v roku 1979, kde zakončil základnú školu. Strednú strojnícku školu skončil v Pančeve a v Prištine skončil Fakultu telovýchovy v roku 1990.

V Kovačici prvé basketbalové kroky urobil v pionierskom celku basketbalového klubu Slávia pod vedením trénera Pavla Jonáša. Počas strednej školy v Pančeve hrával pre KK Dinamo a na fakulte hral pre KK Priština v II. lige SFRJ a KK Kosovo Polje II. liga Srbska. Po zakončení fakulty odchádza do Holandska, kde hrá pre niekoľko prvoligových mužstiev z Rotterdamu. Po skončení hráčskej kariéry, pracuje ako profesor telesnej výchovy v strednej technickej škole v Rotterdame a trénuje nižšie kategórie basketbalistov.

